

Dakon Rođak

KONSULTUJE SVOG PASTORA TEOFILA
PRIKLADNOG DOKTORA BOGOSLOVIJE, U VEZI
SA RELIGIJSKIM VASPITANJEM SVOG SINA.

Dak. R. Imam stvar da iznesem pred vas Dr, koja mi je dala mnogo nelagodnosti.

Moj sin, Istraživač, za kojeg znate da nameravam da ga obučim za službu, započeo je neka ispitivanja na takav način koji me prilično zaprepašćava, pošto ne mogu a da mu ne poželim da ostane u pravovernim redovima.

Dr K. Zaista! Nisam znao da je dovoljnog uzrasta da ima nezavisna gledišta.

Dak. R. Niste svesni dubine dečakovog uma; pre nego što je bio uzrasta od deset godina, pokazao je sklonost da misli za sebe, u vezi sa istom stvari koja sada opterećuje njegov um.

Dr K. Da li je to stvar od suštinskog značaja? Da li on sumnja u neku od naših glavnih verskih odredbi?

Dak. R. Upio je ideju da treba da bude kršten, i da je sedmi dan sedmice pravi Šabat.

Dr K. Koliko je star Istraživač?

Dak. R. Oko četrnaest godina.

Dr K. Da li je prisustvovao sektaškom propovedanju?

Dak. R. Nije zaista! Nikad! Nisam mu dopustio da se druži izvan naše povezanosti.

Dr K. Kako je dobio ovo mišljenje?

Dak. R. Kada je bio uzrasta od devet ili deset godina, slušao sam njegovo recitovanje u Katehizmu, kada je iskrslu ovo pitanje, (59. Kraći Katehizam,) Koji dan od sedam je Bog odredio da bude sedmični Šabat? Odgovor. Od početka sveta do Hristovog vaskrsenja, Bog je odredio sedmi dan od sedmice da bude sedmični Šabat; i prvi dan sedmice od tada, da se nastavi do kraja sveta, koji je Hrišćanski Šabat.

Istraživač me je teško pritisnuo sa pitanjima, pošto sam ga uputio da testira sve doktrine sa Rečju. Konačno sam mu rekao da Biblija nije veoma jasna po ovoj pojedinosti, i da je promena uglavnom od crkvenog autoriteta.

Dr K. Šta! U tako ranom uzrastu je bio vešt sa Biblijom?

Dak. R. Potrudio sam se kada je prvi put naučio da čita, da ga navedem da čita Bibliju dajući mu nagrade, i tako je bio utvrđen u Pismima u vrlo ranom uzrastu.

Dr K. Da li je on u bilo kojoj meri izneo stvar u to vreme?

Dak. R. Izgledao je šokirano i žalosno kada je čuo da mi nismo svetkovali Šabat koji su Adam, Enoh, Avram i Mojsije držali; njegova majka i ja smo imali poteškoća u smirivanju njegovog uma. Pitao je da li bilo ko sada drži izvorni sedmi dan. Rekli smo mu da Jevreji drže. Pitao je da li bilo koji Hrišćani drže sedmi dan. Rekli smo mu za Baptiste Sedmog Dana, i čeznuo je da ih vidi. Konačno sam mu rekao da je krštenje novorođenčeta počivalo na crkvenom autoritetu, i da ako on odbaci jedno, mora oba.

Dr K. Prilično nepromišljeno trebao bih da pomislim.

Dak. R. Znam to sada, ali nisam sanjao o nečemu kao ovom. Iskoristili smo sve argumente koje smo mogli smisliti, kao što je beznačajnost Baptista Sedmog Dana, podlost Jevreja, i slične. Činjenica je, ja nisam teolog. Moja Biblija je jedina knjiga koju sam zaista proučavao kao autoritet, i stvar me je iznenadila. Mislim, Dr, da trebate da propovedate više doktrinarnih predavanja; nismo indoktrinirani sa ovim teškim pojedinostima kao što bi trebali da budemo. Želeo bih da se pozabavite ovim temama, i iznesete dokaze, i ne sumnjam da će moj sin biti zadovoljan; to je ono što sam došao da tražim od vas da uradite.

Dr K. Da li je vaš sin započeo svoje klasične studije?

Dak. R. Ne; želim da postane dobro utvrđen u svojim primarnim studijama, pre nego što se pozabavi mrtvim jezicima.

Dr K. Mislim da treba da ga upišem na klasičan kurs što je pre moguće. Kada je njegov um jednom zauzet sa Vergilijom, i Homerom, garantovaću vam da će odbaciti svoja jeretička mišljenja.

Dak. R. Da li mislite da bi bilo ispravno oslabiti ili uništiti njegov ukus za Pismima?

Dr K. Svakako ne! Ni u kom slučaju! Biblija je naše jedino pravilo! Međutim morate biti svesni da se najbolji uticaji bacaju oko studenata sa koledža. Govorim iz iskustva. Kada sam bio mlad, u mom ranom Hrišćanskom iskustvu, bio sam iskušan na sličan način; ali čim je moj um počeo da se širi pod dobroćudnim uticajem klasičnog Cicerona i Demostena, i drevnih Latinskih i Grčkih autora, i pošto sam video lepotu i odliku naših obrazovnih, građanskih i religijskih uspostavljenih uređenja, ubrzo sam ostavio po strani svoje hireve.

Dak. R. Šta! Da li su se iste zamerke pokazale vašem umu?

Dr K. O da. Ove stvari se uobičajeno dešavaju sa nezavisnim umovima, i one se često dese u teološkom smeru; ali to je lepota obuke na koledžu, ona osposobljava um da ceni takve dokaze kao „očeve“.

Dak. R. Često sam želeo da su apostoli bili jasniji o ovim teškim pojedinostima. Zar ne mislite da bi bilo dobro jasno naglasiti dokaze, i tako bi moj sin bez sumnje, bio odmah zadovoljan. On je prilično pravoveran u onim pojedinostima gde je pismo jasno; ali u onim stvarima gde drugi dokazi nedostaju, nisam bio u stanju da ga snabdem, pošto sam bio neobavešten.

Dr K. Svakako. Učiniću tako, ubrzo; ali mislim da je za sada bolje da tretirate jeres vašeg sina sa malo ravnodušnosti. Glumite da ne primećujete, ili posebno brinete o tome.

Dak. R. Prilično sam iznenađen da je Biblija tako nema o ovim pojedinostima. Pretpostavlja sam dok se Istraživač nije zauzeo za stvar, da ti običaji počivaju na najboljim dokazima: molim vas da mi kažete gde mogu biti pronađeni dokazi o ovim temama, i staviću ih u ruke mog sina.

Dr K. To zahteva trud, vreme, i istraživanje, da se postave ove stvari u njihovom pravom svetlu; i mi koji smo duboko pili vode čiste književnosti, nismo nošeni okolo ovim labavim mišljenjima, u teologiji, koja upropašćavaju verovatnoće mnogih za razdoblje i za večnost. Rani Hrišćani su dobro znali šta je jevanđelje zahtevalo, i mi dobro znamo ako idemo njihovim stopama.

Dak. R. Baš tačno, moj dragi pastore, baš tačno; hajde da sledimo prvobitnu crkvu, i sigurni smo. Mislim da ću poslati mog sina na Oberlin uskoro, ako mogu prikupiti sredstva.

DŽ. KLARK